

Νέες εισαγωγές στη Δανειστική Βιβλιοθήκη μας Νο.42

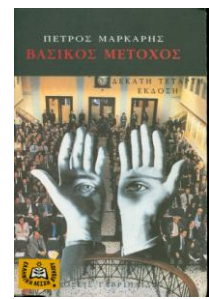
Τώρα, όσοι πιστοί του βιβλίου θα ενημερώνεστε, όλο το χρόνο, για τα βιβλία που μπαίνουν από την Επιλογή στη Δανειστική Βιβλιοθήκη της Λέσχης μας και στο Πολιτιστικό Βιβλιοπωλείο της. Νέες και παλιές εκδόσεις αξιόλογων πάντα βιβλίων, είναι στη διάθεσή σας για να περάσετε ποιοτικές ώρες μαζί τους. Βιβλία με μόνιμη, διαχρονική αξία, γι' αναγνώστες που νιώθουν ότι ο πολιτισμός γεννιέται και προκόβει μαζί με την αθάνατη ψυχή και το αιώνιο πνεύμα – όχι με τη μόδα!

Ο τετραψήφιος ποιοτικός αριθμός βιβλίου π. χ. 5 3 4 0 δίπλα στον κωδικό του βιβλίου, σημαίνει:

1^ο ψηφίο: περιεχόμενο 2^ο: τέχνη λόγου 3^ο: ποιότητα έκδοσης 4^ο: εικονογράφηση.

5= άριστο, 4= πολύ καλό, 3= καλό, 2= μέτριο, 1= κακό, 0= δεν έχει εικονογράφηση.

Τα εμπνευσμένα βιβλία έχουν έναν ή δύο αστερίσκους.

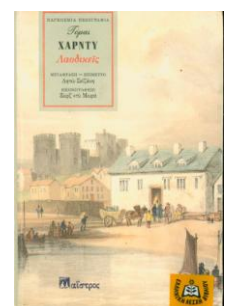

Βασικός μέτοχος, Πέτρος Μάρκαρης, ΜΘΣ. ΑΣΤ., Α 1Α2777★- 4540-σ.430

Θεατρικός συγγραφέας, μεταφραστής, μελετητής του έργου του Μπέρτολτ Μπρεχτ και σεναριογράφος του Θόδωρου Αγγελόπουλου, ο Κωνσταντινοπολίτης Π. Μ. γράφει με χιούμορ και κριτική διάθεση, αλλά και με αξιοσημείωτη χωροταξική γνώση του αθηναϊκού χώρου και διαφόρων παρασκηνιακών καταστάσεων. Ο συγγραφέας έχει πει:

«Γιατί γράφω αστυνομικά; Θεώρησα ότι το αστυνομικό είναι ένα ωραίο μέσο για να μιλήσεις για κοινωνικά θέματα και μια κοινωνική πραγματικότητα. Αυτό το έμαθα από το αστικό μυθιστόρημα του 19^{ου} αιώνα. Διότι αυτό το μυθιστόρημα, σε πάρα πολλές περιπτώσεις, έχει ως αφηγηρία μια αστυνομική ιστορία ή μια ιστορία εγκλήματος. Έτσι έγινε το Έγκλημα και Τιμωρία, έτσι οι Άθλιοι, ...»

Το βιβλίο δεν προσφέρει μόνο διασκέδαση – μια τρομοκρατική ενέργεια εξελίσσεται στην Κρήτη ενώ στην Αθήνα ξεκινάει μια σειρά φόνων με θύματα διαφημιστές – αλλά κινητοποιεί και τα φαιά μας κύτταρα.

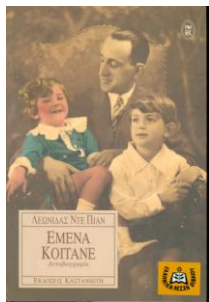

Λαοδικείς, Τόμας Χάρντι, ΜΘΣ. ΑΙΣ., Β 1Μ2809-4540-σ.608

Ο Άγγλος λογοτέχνης Τ. Χ. (1840 – 1928) υπήρξε πολυμαθέστατος καθώς κατ' αρχήν ασχολήθηκε με την αρχιτεκτονική και μάλιστα την αναστήλωση ναών – τομέας όπου βραβεύτηκε φορές. Εν συνεχεία, ασχολήθηκε σοβαρά με την ποίηση και την φιλοσοφία. Προτιμά να τοποθετεί την πλοκή των έργων του σε υπαρκτά τοπία του γενέθλιου τόπου του, του Ντόρσετ και των περιχώρων κι έτσι ο αναγνώστης πραγματικά μεταφέρεται εκεί. Οι ήρωες έχουν έντονα πάθη και προσπαθούν να ανταπεξέλθουν

στον ίδιο τον εαυτό τους, ενώ οι αγρότες εκφράζουν την κοινή γνώμη. Είναι εποχή ανακατατάξεων αφού έχει εισβάλει η βιομηχανική επανάσταση, άρα η αγροτική κοινωνία παρακμάζει. Ίσως γι αυτό το λόγο και οι δυο πρωταγωνιστές του βιβλίου δείχνουν αναποφάσιστοι, παρόλο που είναι ανοιχτοί σε νέες ιδέες.

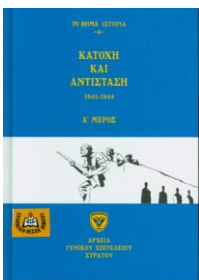
Η Πόλα Πάουερ, θελκτική και μοντέρνα, η οικογένεια ντε Στάνσυ παρηκμασμένη και απερχόμενη τάξη πραγμάτων, ο έντιμος θαυμαστής Τζωρτζ Σόμερσετ που πολιορκεί την Πόλα. Στους Λαοδικείς, προβάλλονται δογματικού και θεολογικού τύπου συζητήσεις, που αντικατοπτρίζουν τις ανησυχίες των ανθρώπων της εποχής του Χάρντι, οι οποίοι δεν δέχονται αναντίρρητα δόγματα και δοξασίες και σέβονται την παράδοση ενώ δεν περιφρονούν το καινούριο.

Εμένα κοιτάνε, Λεωνίδας Ντε Πιαν, Α. ΒΓΡ., Β 2Β2843-4440-σ.220

Πρόκειται για μια χαριτωμένη όσο και ενδιαφέρουσα αφήγηση, σε τόνο ανάλαφρο και πνευματώδη. Είναι η αυτοβιογραφία του επιτυχημένου χορευτή, χορογράφου και χοροδιδάσκαλου Λ. Ν. Π. ο οποίος γεννήθηκε από ελληνίδα μητέρα και ιταλό πατέρα. Πλούσια η καριέρα του αλλά και η παιδική και νεανική ζωή του δεν υστερεί σε ρυθμό και εμπειρία, καθώς το μεγαλοαστικό περιβάλλον του, στην Αθήνα του Μεσοπολέμου και της Κατοχής προβάλλεται με χιούμορ μέσα από τα μάτια του έ-

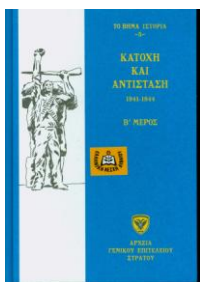
ξυπνου και ευαίσθητου Λεωνίδα.

Κατοχή και αντίσταση 1941-1944-Α', Αρχαία ΓΕΣ, ΙΣΤ., Β 2Ι2830-4330-σ.254

Σελ. 8 «... εκεί που πολλοί άλλοι σταμάτησαν μετά την ήττα από τον εχθρό, ο ελληνικός αγώνας για την ελευθερία της πατρίδας ξεκινούσε από την αρχή. ... ο Μακεδονικός Αγώνας και η Εθνική Αντίσταση είναι δυο πόλεμοι του έθνους χωρίς το κράτος ...»

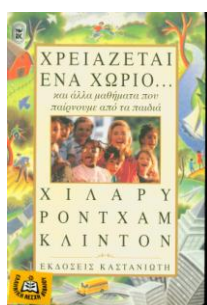
Είναι μια ειδική έκδοση για την εφημερίδα Το Βήμα η οποία κλείνει με δέκα σελίδες πρωτότυπων φωτογραφιών από την εποχή εκείνη που, μαζί με τα αυθεντικά κείμενα των στρατιωτικών αρχών, δείχνουν με τον πιο ζωντανό τρόπο ότι το πρόσφατο παρελθόν της χώρας ήταν και αιματοβαμμένο και φρικώδες και εν τούτοις μεγαλειώδες.

Κατοχή και αντίσταση 1941-1944-Β', Αρχαία ΓΕΣ, ΙΣΤ., Β 2Ι2831-4330-σ.253

Ακόμη και σποραδικά να διατρέξει ο αναγνώστης τέτοιου είδους βιβλία δεν θα διαφύγει της προσοχής του πόσο ανατριχιαστικές ομοιότητες υπάρχουν μεταξύ του τότε και του τώρα. Πώς να μην προβληματίζεται κανείς διαβάζοντας: «Δεν είναι παράδοξο αν ... η νεοελληνική οικονομία είναι αναγκασμένη να ζητάει την συμπλήρωσή της έξω από το εθνικό έδαφος, στη Διασπορά, αν μέχρι την Μικρασιατική καταστροφή τα 55% του Ελληνισμού ζούσαν στο εξωτερικό Αν ναυτιλία και εμπόριο, μετανάστευση και

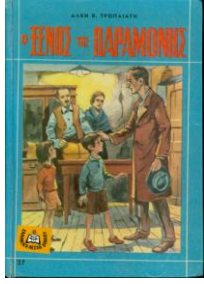
παροικίες παραμένουν η μοναδική διέξοδος για την εθνική εργασία Οι μετανάστες είναι συνήθως νέοι με ζωτικότητα, οι σακάτηδες μένουν στην πατρίδα και σπάνια μεταναστεύουν ... έτσι μένει διαρκώς ολιγάνθρωπη η εθνική μας κοινωνία, και στις κρίσεις σαν κι αυτή που περνούμε τώρα, δεν μπορεί να συγκρατήσει τους όγκους των λαών που μας ρίχνονται κάθε τόσο εισβάλλοντας από τα βόρεια σύνορά μας και από τις γύρω μας θάλασσες.» σ. 160

Χρειάζεται ένα χωριό, Χ.Κλίντον, Ψ. ΠΔΓ., Β 7Π2853-4440-σ.399

Ως καθηγήτρια της Νομικής Σχολής και δικηγόρος, η συγγραφέας έχει ασχοληθεί με τα κοινωνικά και νομικά προβλήματα που ενσκήπτουν στις οικογένειες του δυτικού κόσμου και επηρεάζουν τα παιδιά. Επειδή στρέφεται και στις παραδόσεις άλλων πολιτισμών και είναι απλά γραμμένο, το βιβλίο έχει ενδιαφέρον.

«Βλέποντας τον ένα γονιό να εκφοβίζει τον άλλο για τη διατροφή ή τον καταμερισμό της περιουσίας, απειλώντας να απαιτήσει την κηδεμονία ή να αρνηθεί τις επισκέψεις, συχνά ευχήθηκα από μέσα μου να μπορούσα να καλέσω το βασιλιά Σολομώντα να διαιτητεύσει. Ο σοφός βασιλιάς, όταν ήρθε αντιμέτωπος με δυο γυναίκες οι οποίες και οι δυο ισχυρίζονταν ότι το παιδί είναι δικό τους, διέταξε να κοπεί το παιδί στα δυο, ώστε η καθεμιά να πάρει το μισό του κορμιού του. Η γυναίκα που ζήτησε από τον Σολομώντα να δώσει το παιδί στην άλλη, αν επρόκειτο να το σκοτώσουν, αποκαλύφθηκε ότι ήταν η πραγματική μητέρα, αφού έβαζε το καλό του παιδιού πάνω από τη διαμάχη ..»

Ο Ξένος της παραμονής, Α.Τροπαιάτη, ΔΓΜ.- γ 1 2829-4343-σ.123

Στον Deyteros.com διαβάζουμε: Με καταγωγή από τα Τρόπαια της Γορτυνίας ο Α. Τ. (1909 – 1999) ασχολήθηκε με όλα σχεδόν τα είδη του λόγου – διήγημα, μυθιστόρημα, ποίηση, χρονογράφημα, ταξιδιωτικές εντυπώσεις, κριτική, κλπ. κυρίως όμως με το διήγημα και το μυθιστόρημα. Ήταν από τα ιδρυτικά μέλη του «Συνδέσμου Ελλήνων Λογοτεχνών», καθώς επίσης και της «Εταιρείας Ελλήνων Θεατρικών Συγγραφέων», της «Federation Internationale des journalistes et Ecrivains du Tourisme»,

κ.α. Από το 1948 στράφηκε σχεδόν αποκλειστικά, στην παιδική λογοτεχνία και έχει να επιδείξει ως σήμερα τέσσερις περίπου δεκάδες βιβλίων, που αποσκοπούν όχι μόνο στο να πλουτίσουν τη φαντασία του παιδιού αλλά συντείνουν, ταυτόχρονα, στην πνευματική και ψυχική του καλλιέργεια Γράφοντας, ανάμεσα σε πολλούς άλλους κριτικούς για την πλούσια, αυτή προσφορά του έργου του Αλκη Τροπαιάτη, ο Γιώργος Φτέρης σημειώνει χαρακτηριστικά:

«... από την εποχή της αλησμόνητης Πηνελόπης Δέλτα, δεν έχει γίνει καλύτερη προσπάθεια σε ό,τι αφορά το παιδικό ανάγνωσμα, που θέλει να ξαναδέσει την παιδική ηλικία με τις ρίζες της φυλής». Στον Ξένο της Παραμονής (1963) περιλαμβάνονται 14 διηγήματα που οι ήρωές τους είναι διαποτισμένοι από αξίες όπως η χριστιανική πίστη, η μετάνοια, η αγάπη προς τον συνάνθρωπο, η φιλοπατρία.

Άνθρωπος που δεν διαβάζει, μοιάζει με δέντρο που δεν ποτίζεται. Γκαίτε

Περισσότερα στο www.elbi.gr